

UCHWAŁA NR XXIX / 324 /2004

RADY MIASTA TARNOBRZEG

z dnia 27 października 2004 r.

Rada Miasta Tarnobrzeg

w sprawie stanowiska Rady Miasta dotyczącego realizacji zadań z zakresu opieki i pomocy socjalnej prowadzonej na terenie Miasta Tarnobrzeg.

Na podstawie § 15 ust.3 Statutu Miasta Tarnobrzeg po zapoznaniu się z informacją Prezydenta Miasta na temat "Opieka i pomoc socjalna" na terenie Miasta Tarnobrzeg oraz po przeprowadzeniu dyskusji na sesji w dniu 27 października 2004 r. – RADA MIASTA TARNOBRZEG postanawia co następuje:

§ 1

Przyjąć informację Prezydenta Miasta dot. opieki i pomocy socjalnej w mieście Tarnobrzeg wraz z wnioskami zawartymi w materiale - stanowiąca zał. Nr 1 oraz wnioski Komisji Rodziny Zdrowia i Ochrony Środowiska - stanowiące zał. Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2

Zlecić Prezydentowi Miasta realizację wniosków wynikających z załącznika Nr 1 i 2 do uchwały i zobowiązać Prezydenta do złożenia informacji z ich wykonania w terminie do października 2005 r.

§ 3

Nadzór nad realizacją Uchwały powierza się Komisji Rodziny Zdrowia i Ochrony Środowiska.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

Przewodniczący Rady

Tadeusz Zych

V całość A-2

Opieka i Pomoc Socjalna w Tarnobrzegu

1. Ustawy regulujące system pomocy społecznej

Ustawa o pomocy społecznej

Warunki prawne i organizację systemu pomocy społecznej do dnia 01.05.2004r. określała Ustawa z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1998 r. Nr 64 poz. 414 z późn. zm.)

Od 01.05.2004r. obowiązuje ustawa z 12. 03. 2004r. „o pomocy społecznej” (Dz. U. z 2004 nr 64 poz. 593)

Ustawa o pomocy społecznej określa:

- 1) zadania w zakresie pomocy społecznej;
- 2) rodzaje świadczeń z pomocy społecznej oraz zasady i tryb ich udzielania;
- 3) organizację pomocy społecznej;
- 4) zasady i tryb postępowania kontrolnego w zakresie pomocy społecznej.

Ustawa o zatrudnieniu socjalnym

Ustawa o zatrudnieniu socjalnym stwarza szansę na powrót do społeczeństwa osobom, które z różnych powodów znalazły się na marginesie życia społecznego. Wychodzi również naprzeciw postulatom organizacji pozarządowych, które oczekują od państwa większego zaangażowania w aktywizację i edukację środowisk dotkniętych długotrwałym bezrobociem. Projekt ustawy kładzie nacisk na edukację i aktywizację środowisk marginalizowanych zawodowo i społecznie, a także na wspieranie zatrudnienia dla tych grup. Nowa regulacja ma zastosowanie przede wszystkim do osób, które nie posiadają własnych dochodów, a w szczególności osób bezdomnych w procesie wychodzenia z bezdomności, osób uzależnionych od alkoholu w procesie leczenia, osób uzależnionych od narkotyków w procesie leczenia, osób chorych psychicznie, długotrwale bezrobotnych, byłych więźniów oraz uchodźców. Tym osobom nowa ustawa oferuje zatrudnienie socjalne, rozumiane jako uczestnictwo w "inkubatorach społecznych" - Centrach Integracji Społecznej - lub jako wspierane zatrudnienie socjalne u przedsiębiorców, w Centrach Integracji Społecznej bądź w ramach własnej działalności gospodarczej w formie spółdzielni.

Drugą formą pomocy przewidzianą w ustawie jest wsparcie zatrudnienia osób, które uległy wykluczeniu społecznemu. Wsparcie może polegać na skierowaniu danej osoby przez Powiatowy Urząd Pracy do pracy u przedsiębiorcy. W tej sytuacji pracodawca zobowiązuje się do zatrudnienia danej osoby przez okres do 18 miesięcy, zaś powiatowy urząd pracy do refundowania ze środków Funduszu Pracy przedsiębiorcy części wynagrodzenia przez pierwsze 12 dwanaście miesięcy osoby.

Nowa ustawa powołuje do życia Centra Integracji Społecznej, w których osoby znajdujące się w trudnej sytuacji życiowej, np. bezdomne lub uzależnione od alkoholu, będą mogły liczyć na zatrudnienie socjalne. Osoby te będą przebywały w centrach od 1 do 1,5 roku oraz będą otrzymywały pieniądze za wykonywaną pracę. W pierwszym miesiącu pracy wynagrodzenie będzie równe 40 proc. zasiłku dla bezrobotnych, a w okresie do jednego roku - 80 proc. zasiłku.

Ustawa o ochronie zdrowia psychicznego

Według ustawy ochronę zdrowia psychicznego zapewniają organy administracji rządowej i samorządowej oraz instytucje do tego powołane.

Ustawa przewiduje, że w działaniach z zakresu ochrony zdrowia psychicznego mogą uczestniczyć stowarzyszenia i inne organizacje społeczne, fundacje, samorządy zawodowe, Kościoły i inne związki wyznaniowe oraz grupy samopomocy pacjentów i ich rodzin, a także inne osoby fizyczne i prawne.

W świetle ustawy ochrona zdrowia psychicznego polega w szczególności na:

- 1) promocji zdrowia psychicznego i zapobieganiu zaburzeniom psychicznym,
- 2) zapewnianiu osobom z zaburzeniami psychicznymi wielostronnej i powszechnie dostępnej opieki zdrowotnej oraz innych form opieki i pomocy niezbędnych do życia w środowisku rodzinnym i społecznym,
- 3) kształtowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi, właściwych postaw społecznych, a zwłaszcza zrozumienia, tolerancji, życzliwości, a także przeciwdziałaniu ich dyskryminacji.

Ustawa o pożytku publicznym i wolontariacie (Dz. U. nr 96 poz.873 z 2003r.)

Uchwalona w dniu 24 kwietnia 2003 r. ustawa o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie jest ważnym aktem prawnym, wprowadzającym kompleksowe rozwiązania dotyczące podstawowych dziedzin działalności organizacji pozarządowych w Polsce.

Obszary, które reguluje ustawa to:

- prowadzenie działalności pożytku publicznego (działalność odpłatna i nieodpłatna pożytku publicznego),
- uzyskiwanie przez organizacje pozarządowe statusu organizacji pożytku publicznego oraz konsekwencje z tym związane (warunki uzyskania statusu organizacji pożytku publicznego),
- nadzór nad prowadzeniem działalności pożytku publicznego,
- wolontariat.

Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi z dnia 26 października 1982 r., nowelizowana dnia 28 marca 2003 r.

Rozwiązywanie problemów alkoholowych zakłada, iż większość kompetencji i środków finansowych jest zlokalizowana na poziomie samorządów gmin, które na mocy ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi uzyskały kompetencje do rozwiązywania problemów alkoholowych w społecznościach lokalnych. Ustawodawca w art. 4[1] ust 1 stanowi: „prowadzenie działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych oraz integracja społeczna osób uzależnionych od alkoholu należy do zadań gminy”

2. Struktury pomocy społecznej na terenie miasta

1. Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie
 - w strukturach MOPR działają placówki dzienne tj. Środowiskowy Dom Samopomocy, Dzienny Dom Pobytu, Świetlica socjoterapeutyczna, Ośrodek Interwencji Kryzysowej, 2 mieszkania chronione w Tarnobrzegu, ul. Wyspiańskiego 18/50 i ul. Zwierzyniecka 49/8
2. Dom Pomocy Społecznej przy ul. Kurasia z przeznaczeniem dla osób przewlekle somatycznie chorych; Dom Pomocy Społecznej dla dzieci z upośledzeniem umysłowym przy ul. Sienkiewicza.
3. Placówka Opiekuńczo-Wychowawcza, Dział Socjalizacyjny, Dział Interwencyjny, ul. Św. Barbary
4. Rodzinny Dom Dziecka, ul. Słoneczna
5. Publiczny Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy, ul. Św. Barbary
6. Warsztaty Terapii Zajęciowej przy ul. Wiślanej i Niepodległości
7. Powiatowy Zespół d/s orzekania o niepełnosprawności
8. Wydział Świadczeń Społecznych Urzędu Miasta

Przed władzami samorządowymi oraz instytucjami pomocy społecznej na poziomie lokalnym, stoją do rozwiązania trudne problemy społeczne. Pogłębiające się dysproporcje dochodowe rodzin, zjawiska związane ze sferą ubóstwa, niedostatek materialny rodzin, problemy egzystencji osób samotnych i starszych oraz niepełnosprawnych- tworzą powiązany ze sobą zbiór problemów społecznych, które decydują w istocie o sposobie odczuwania jakości życia przez społeczność lokalną.

Na przestrzeni ostatnich lat systematycznie obniża się poziom życia rodzin w mieście. Zwiększa się grupa osób i rodzin żyjących w ubóstwie, a tym samym liczba podopiecznych do pomocy socjalnej.

Najczęstszymi przyczynami kwalifikującymi do pomocy MOPR są: ubóstwo, bezrobocie, bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzeniu gospodarstwa domowego, niepełnosprawność, długotrwała choroba. Z pomocy korzystają również osoby z trudnościami w przystosowaniu do życia po opuszczeniu zakładu karnego, powodem przyznania pomocy jest także alkoholizm, bezdomność sieroctwo i narkomania.

Powody występowania o pomoc ilustruje tabela wraz z liczbą rodzin korzystających z pomocy.

POWÓD TRUDNEJ SYTUACJI ŻYCIOWEJ	LICZBA RODZIN KORZYSTAJĄCYCH Z POMOCY						
	Lata	1999	2000	2001	2002	2003	2004
1. UBÓSTWO		1136	1430	1398	967	1248	1126
2. SIEROCTWO		42	47	2	8	1	-
3. BEZDOMNOŚĆ		18	22	23	31	18	21
4. POTRZEBA OCHRONY MACIERZYŃSTWA		137	145	141	120	145	63
5. BEZROBOCIE		823	969	1265	1017	1041	754
6. NIEPEŁNOSPRAWNOŚĆ		364	669	777	656	718	367
7. DŁUGOTRWAŁA CHOROBA		434	456	542	528	518	436
8. BEZRADNOŚĆ W SPRAWACH OPIEKUŃCZO - WYCHOWAWCZYCH I PROWADZENIU GOSPODARSTWA DOMOWEGO		421	467	400	408	320	224
W TYM RODZINY NIEPEŁNE		267	315	260	245	218	133
RODZINY WIELODZIECNE		134	142	140	135	102	91
9. ALKOHOLIZM		128	158	204	159	126	93
10. NARKOMANIA		1	3	4	4	2	1
11. TRUDNOŚCI W PRZYSTOSOWANIU DO ŻYCIA PO OPUSZCZENIU ZAKŁADU KARNEGO		24	15	19	15	18	9
12. KLĘSKA ŻYWIŁOWA LUB EKOLOGICZNA		0	0	0	0	0	0

Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Tarnobrzegu działając w obrębie miasta i gminy obejmuje swoim zasięgiem około 51 tys. mieszkańców. Zabezpieczenie w budżecie na działalność wymienionych placówek w 2003r. wynosiło – 11.038.048 zł. Pomocą przez MOPR objętych było 2.307 rodzin.

Na rok 2004 budżet na łączne zadania wszystkich jednostek organizacyjnych wynosi 9.026.584 zł do miesiąca września udzielono pomocy przez MOPR dla 1.804 rodzin.

W ramach budżetu na rok 2003 zrealizowano następujące formy pomocy:

	liczba		Kwota zł
	rodzin	świadczeń	
- zasiłki stałe wyrównawcze	100	1097	310 737
- zasiłki stałe dla matek wychowujących dzieci wymagających całodobowej opieki i pielęgnacji	111	1122	466 205
- zasiłki okresowe gwarantowane	51	440	165 235
- zasiłki okresowe	55	55	9 403
- zasiłki okresowe specjalne	1	1	150
- renta socjalna do końca września	481	4024	1 642 535
- zasiłki z tytułu ochrony macierzyństwa	145	587	139 488
- zasiłki rodzinne	69	556	24 151
- zasiłki pielęgnacyjne	223	1890	265 623
- schronienie	16	1705	11 624
- obiady	839	104085	215 282
- zasiłki celowe i w naturze	1164	3040	383 562
w tym:			
- zasiłki celowe specjalne	68	68	7170
- usługi opiekuńcze	50	11602	217025
- wyprawka szkolna jako nowa forma pomocy dla dzieci rozpoczynających naukę w klasie I Szkoły Podstawowej	87	87	7 830

W ramach budżetu na rok 2004 do 30 czerwca zrealizowano następujące formy pomocy:

	liczba		Kwota zł
	rodzin	świadczeń	
- zasiłki stałe wyrównawcze	124	611	182 113
- zasiłki stałe dla matek wychowujących dzieci wymagających całodobowej opieki i pielęgnacji	98	382	121 250
- zasiłki okresowe gwarantowane	34	114	43 383
- zasiłki okresowe	106	125	21 558
- zasiłki okresowe specjalne	-	-	-
- renta socjalna do końca września	-	-	-
- zasiłki z tytułu ochrony macierzyństwa	63	176	45 539
- zasiłki rodzinne	42	150	6 593
- zasiłki pielęgnacyjne	15	60	8 579
- schronienie	16	1 510	9 391
- obiady	453	36 946	75 000
- zasiłki celowe i w naturze	896	1526	183 320
w tym:			
- zasiłki celowe specjalne	45	48	4 180
- usługi opiekuńcze	64	8 433	141 891
- wyprawka szkolna jako nowa forma pomocy dla dzieci rozpoczynających naukę w klasie I Szkoły Podstawowej	87	87	-

Tak jak w latach ubiegłych najliczniejszą grupą ubiegającą się o pomoc są rodziny dotknięte bezrobociem. Zjawisko bezrobocia, skutkuje brakiem środków utrzymania, większości naszych klientów. Samo wsparcie finansowe jest tylko niewielką pomocą doraźną, konieczna jest praca socjalna w kierunku aktywizowania rodziny czy też osoby.

Pracownicy socjalni ten rodzaj pomocy traktują bardzo odpowiedzialnie. Na przestrzeni ubiegłego roku pracą socjalną objęto 2090 rodzin, w 2004 roku do miesiąca czerwca 1016 rodzin, pomocnym narzędziem w tej pracy jest kontrakt socjalny, który ma na celu określenie w pisemnej umowie wzajemnych zobowiązań i uprawnień osoby korzystającej z pomocy. Odmowa zawarcia kontraktu w kierunku współdziałania klienta z pracownikiem socjalnym, może skutkować odmową pomocy. Dotychczas stosowane kontrakty miały bardziej charakter psychologiczny, nie rodziły skutków prawnych. Efektem wymienionej pracy socjalnej w roku 2003 było usamodzielnienie 15 rodzin poprzez uzyskanie stałej pracy. Z kręgu podopiecznych w 2004 roku uzyskało pracę 14 osób, z tego 7 rodzin nie korzysta już z pomocy finansowej. Duży wpływ na uzyskanie takiego efektu miała ścisła współpraca z Powiatowym Urzędem Pracy, a w szczególności szybki przepływ informacji o dostępnych ofertach pracy, oraz przedstawienie trudnej sytuacji rodziny przez pracowników socjalnych. Nadmieniamy, że forma przekazywania ofert jest realizowana na bieżąco, co pozwala pracownikom socjalnym szybko zareagować i interweniować w sprawie naszego klienta.

Również w 2003r. 7 osób uzyskało okresowe zatrudnienie w ramach programu przeciwdziałania bezrobociu, to osoby z kręgu podopiecznych Ośrodka, w b.r. taka forma pomocy jeszcze nie miała miejsca.

Liczącym efektem w ramach pracy socjalnej przy współpracy Spółdzielni Mieszkaniowej, Urzędu Miasta było wyprowadzenie z zadłużenia 16 rodzin, a za tym uniknięcie eksmisji.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom i potrzebom środowiska, co do objęcia opieką dzieci i młodzieży zagrożonych niedostosowaniem społecznym z powodu różnorodnych dysfunkcji środowiska rodzinnego dołożono starań do polepszenia warunków lokalowych i adaptowano nowe przestronne pomieszczenia na świetlicę socjoterapeutyczną przy Miejskim Ośrodku Pomocy Rodzinie w Tarnobrzegu.

Do świetlicy w 2003r. uczęszczało 63 dzieci, w obecnej chwili opieką objęte jest 55 dzieci. W ramach działalności świetlicy organizowane są zajęcia grupowe i indywidualne. Codzienne zajęcia prowadzone są przez terapię zajęciową, zabawową i socjoterapię. Dla dzieci z objawami niedostosowania społecznego, prowadzone są bloki edukacyjne, które uczą zasad dobrej komunikacji, hierarchii wartości, samooceny, odkrywania uczuć oraz mechanizmów, które kierują ludzkim postępowaniem.

W okresie wakacji letnich lub ferii zimowych odbywają się zajęcia wypoczynkowe (kino, basen) i edukacyjne. W 2003r. zorganizowano wyjazd wypoczynkowy połączony z realizacją programu profilaktycznego do miejscowości Rymanów Zdrój, w którym udział wzięło 20 dzieci, koszty pobytu zostały pokryte przez Kuratorium Oświaty. W 2004r. w Akcji „Lato w mieście” organizowanej przez świetlice MOPR wzięło udział 150 dzieci.

Nadmieniamy, że nasza świetlica zakwalifikowana została do stu świetlic w skali kraju, które prowadzą socjoterapię pod patronatem PARPA.

Ponadto w ramach programów oraz „Szkoły dla Rodziców” prowadzone było poradnictwo pedagogiczne, psychologiczne i prawne.

W trakcie realizacji programów nakierowanych na określoną grupę klientów prowadzone były szkolenia podnoszące kwalifikacje pracowników socjalnych do pracy z rodziną.

Ośrodek prowadził również kilkuletnią zbiórkę książek celem nieodpłatnego przekazywania dla dzieci. Zakupiono kilka kompletów książek, aby mogły dzieci korzystać przy udziale pedagoga, a tym samym otrzymując wsparcie w odrabianiu zadań domowych. Ze

szczególną troską podchodzimy do ścisłej współpracy ze szkołami, stałe kontakty z pedagogiem są już sprawą codzienną. Działania na rzecz pomocy dziecku mają wyraz w pomocy w formie dożywiania. W ramach tego programu objęto w roku 2003 - 833 dzieci, do końca września b.r. objętych jest 489 dzieci, pomoc ta kierowana jest na bieżąco. Nadmienić należy, że w 2004 roku zmieniono kryterium, co ma wpływ na dostępność do tej pomocy, jak również są ograniczone środki finansowe. MOPR traktując pomoc dożywiania priorytetowo, wyposażył szkoły w najbardziej potrzebny sprzęt, konieczny przy realizacji tego zadania. Zakupu dokonano z budżetu MOPR.

Nie mniej ważnym programem na rzecz dzieci rozpoczynających naukę w Kl. I Szkoły Podstawowej była wyprawka szkolna.

Ta forma pomocy była realizowana przy udziale szkół i skierowano pomoc dla 87 dzieci. Tak jak wymieniono wcześniej dużym zagrożeniem dla rodziny jest długotrwała choroba i niepełnosprawność to czynniki, które prowadzą do pogorszenia kondycji finansowej każdej rodziny. Wpływ na to mają uwarunkowania tj.:

- wcześniejsza trudna sytuacja bytowa na przykład brak podstawowego standardu wyposażenia gospodarstwa domowego,
- wysoki poziom wydatków, gdy więcej niż jedna osoba wymaga działań leczniczo-rehabilitacyjnych,
- niezaradność życiowa członków rodziny, nieumiejętność gospodarowania ograniczonymi środkami finansowymi.

Źródłem informacji o osobach niepełnosprawnych i ich sytuacji na terenie miasta, jest corocznie aktualizowana „Karta Powiatu”. Opracowana w oparciu danych Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie, dane statystyczne oraz dane cząstkowe pozyskane od instytucji obsługujących osoby niepełnosprawne.

Z informacji zebranych na poziomie powiatu wynika, że na terenie miasta Tarnobrzeg zamieszkuje 7.719 osób niepełnosprawnych, co oznacza, że 15% ludności stanowią ludzie niepełnosprawni, a prowadzone w tym zakresie statystyki wskazują, że liczba ta ma tendencje wzrostowe.

Do szeregu działań realizowanych przez MOPR w Tarnobrzegu mających poprzez usprawnienie fizyczne, psychiczne i społeczne zmniejszyć skutki niepełnosprawności i umożliwić osobom niepełnosprawnym oraz ich rodzinom pełne funkcjonowanie w życiu społecznym należy między innymi:

- stwarzanie możliwości uczestnictwa w Warsztatach Terapii Zajęciowej, gdzie osoby niepełnosprawne objęte są programem szeroko rozumianej rehabilitacji społecznej i zawodowej oraz usprawniania fizycznego,
- umożliwianie uczestnictwa w turnusach rehabilitacyjnych osób niepełnosprawnych i ich opiekunów poprzez udzielanie im dofinansowania,
- pomoc w zaopatrzeniu w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze oraz sprzęt rehabilitacyjny,
- dofinansowanie likwidacji barier architektonicznych oraz w komunikowaniu się związanych z indywidualnymi potrzebami osób niepełnosprawnych,
- wymiana informacji o zakresie i formach pomocy,
- działania rozwijające bazę usług socjalnych między innymi poprzez ośrodki wsparcia dziennego,
- bieżąca współpraca z organizacjami oraz stowarzyszeniami działającymi na rzecz osób niepełnosprawnych.

TURNUSY REHABILITACYJNE wnioski złożone i zrealizowane

Lata	2001	2002	2003	2004**
Liczba osób ubiegających się o dofinansowanie	172	118	281	339
Przyznane dofinansowanie	79.599	43.632	143.763	179.262
Wyplacone dofinansowanie	79.599	43.632	143.763	155.067

ILOŚĆ ZAWARTYCH UMÓW W RAMACH LIKWIDACJI BARIER FUNKCJONALNYCH W LATACH 2001-2004

Likwidacja barier architektonicznych		Likwidacja barier w komunikowaniu się	
Liczba umów	Kwota wyplacona	Liczba umów	Kwota wyplacona
43	327.982	34	42.429

BARIERY FUNKCJONALNE – wnioski złożone i zrealizowane

Lata	2001	2002	2003	2004**
Ilość wniosków	33	15	44	28
Kwota wnioskowana	144.645	115.680	323.394	203.076
Ilość zawartych umów	22	0*	35	23
Kwota wyplacona	39.361	0*	251.922	132.230

- *zadanie dotyczące likwidacji barier architektonicznych, w komunikowaniu się i technicznych nie zostało ujęte w planie finansowym Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na rok 2002.*

RODZAJ LIKWIDOWANEJ BARIERY

	Rodzaj likwidowanej Bariery	Ilość likwidowanych Barier		
		2001	2003	2004**
Bariery architektoniczne	- adaptacja mieszkania do potrzeb osoby niepełn. (przystosowanie pomieszczeń higieniczno-sanitarnych, montaż uchwyty, poszerzenie otworów drzwiowych, wymiana podłoga)	5	19	12
	- wykonanie pochylni zjazdowej	-	3	
	- adaptacja istniejącego pomieszczenia na łazienkę	-	2	
	- zakup podnośnika do transportu osoby niepełn.	-	3	
	- zakup schodolaza	-	1	1
	- montaż windy wraz z budową podjazdu do chodnika	-	1	
	Bariery w komunikowaniu się	- aparat słuchowy	7	0
	- radiomagnetofon	5	1	3
	- maszyna do pisania pismem Braille'a	1	3	
	- telefax	1	2	
	- powiększalnik telewizyjny	1	0	
	- program sterujący syntezatorem mowy	1	0	
	- okulary korekcyjne	1	0	2
	- telefon z podświetlaną klawiaturą	3	2	
	- system wspomag. słyszenie	0	0	2
	- komputer przenośny	0	0	1

ZAOPATRZENIE W SPRZĘT REHABILITACYJNY, PRZEDMIOTY ORTOPEDYCZNE I ŚRODKI POMOCNICZE

ILOŚĆ OSÓB, KTÓRE SKORZYSTAŁY Z DOFINANSOWANIA			
2001	2002	2003	2004**
113	88	188	228

WARSZTATY TERAPII ZAJĘCIOWEJ

Lata	2001	2002	2003	2004**
Liczba uczestników	105	105	105	105
Kwota wypłacona na dofinansowanie kosztów działalności WTZ	1.474.461	1.477.980	1.485.540	1.056.353

OSOBY NIEPEŁNOSPRAWNE ZATRUDNIONE NA STANOWISKACH PRACY UTWORZONYCH ZE ŚRODKÓW PFRON W LATACH 2001-2004

ILOŚĆ OSÓB			
2001	2002	2003	2004
24	26	0*	0*

* zmiana w zapisie ustawy z dn. 27.08.1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w art. 26

** według stanu na 30.09.2004r.

Źródło: Dokumenty i dane zebrane przez MOPR Tarnobrzeg

Kończąc informację wobec osób niepełnosprawnych nie sposób nie poruszyć problemu starości. Wobec tej kategorii osób oczekujących szczególnej troski MOPR oprócz wspierania finansowego najczęściej związanego z wydatkami na leki, organizuje usługi opiekuńcze celem jak najdłuższego zatrzymania osoby w środowisku naturalnym. Takie działania oprócz wymienionej wartości dla osoby starszej, pozwalają obniżyć koszty pobytu w DPS.

W obecnej chwili Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Tarnobrzegu zabezpiecza opieką w domu chorego 64 osoby. Usługi opiekuńcze świadczone są także poprzez dzienne placówki tj. Dzienny Dom Pobytu i Środowiskowy Dom Samopomocy; I tak, z DDP korzysta 60 osób w tym średnio 40 osób codziennie uczestniczy w działalności Domu. Placówka koncentruje się wokół integracji osób ze środowiskiem lokalnym, przeciwdziałania izolacji osób starszych. Gmina ponosi koszty w zakresie mediów i zabezpieczenie płac dla 3 pracowników. Dom stwarza możliwości spożycia posiłku, osoby uczestniczące same pokrywają sobie koszty obiadów.

W zakresie usług specjalistycznych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, Ośrodek zabezpiecza poprzez Środowiskowy Dom Samopomocy jak również świadczy pomoc w domu chorego w 17 środowiskach.

Głównym celem ŚDS jest polepszenie funkcjonowania psychicznego i społecznego. Praca zmierza do usamodzielnienia uczestników domu w zakresie podstawowych umiejętności życiowych, nawiązywanie pozytywnych kontaktów ze światem zewnętrznym, motywowanie do działania i rozwoju, wspieranie i animowanie grup samopomocowych.

Dom świadczy usługi socjalne tj. treningi umiejętności społecznych w tym:

- trening kulinarny
- a) przygotowywanie prostych posiłków
- b) trening higieniczny (dbałość o wygląd zewnętrzny, dbałość o higienę osobistą)
- c) trening budżetowy (orientacja w cenach podstawowych produktów, uczenie sposobów gospodarowania pieniędzmi, planowanie zakupów i wydatków)
- d) trening umiejętności praktycznych

Usługi socjalne dla osób z zaburzeniami psychicznymi charakteryzują się wysokim stopniem zindywidualizowania, dostosowane do możliwości i potrzeb każdego z uczestników. Zadanie jest w całości finansowane ze środków Wojewody.

Jedną z grup dysfunkcyjnych, która objęta jest pomocą MOPR stanowią osoby uzależnione od alkoholu. Zjawisko to w naszym mieście stwarza problem złożony i trudny do przezwyciężenia. Szerzące się zjawisko alkoholizmu dotyka wielu mieszkańców miasta i nie

respektuje płeć, wieku ani statusu intelektualnego. Jego rozmiar i niszczyielskie działanie daje się zaobserwować wśród klientów pomocy społecznej.

Z problemem nadużywania alkoholu pracownicy socjalni spotykają się od wielu lat, niepokojącym jest fakt wzrastania jak również nadużywania alkoholu wśród młodych.

Problem nadużywania alkoholu przez podopiecznych pomocy społecznej jest bardzo skomplikowany, ponieważ obok alkoholizmu występują zaburzenia komunikacji między członkami rodziny, bieda, problemy wychowawcze i zdrowotne.

Praca z tak zaburzonymi klientami MOPR jest bardzo trudna, długotrwała i często skazana na niepowodzenie. Z pomocą w pracy z alkoholikami pracownikom socjalnym przychodzi Miejska Komisja d/s rozwiązywania problemów alkoholowych, Kluby Abstynenta, Parafie, służba zdrowia.

W 2003r. 43 osoby uzależnione motywowano do podjęcia leczenia odwykowego, osoby te skierowano także do Komisji. W pracy z osobą uzależnioną kontynuuje się pracę na bieżąco, w 2004 roku 10 osób skierowano do komisji celem dalszego motywowania do leczenia.

Alkoholizm jest także jedną z przyczyn bezdomności i przemocy, w naszym mieście mamy zdiagnozowane 21 osób dotkniętych bezdomnością. Są to osoby wymagające zabezpieczenia schronienia oraz wsparcia finansowego.

Pracownicy socjalni w ramach pracy socjalnej nawiązują kontakt z rodziną, motywują do leczenia, ustalenia grupy. Cały proces pracy pracownika socjalnego zmierza do przystąpienia do programu wychodzenia z bezdomności, niestety na tej płaszczyźnie nie możemy podkreślić większej skuteczności w naszej pracy. Powodem jest daleko posunięta destrukcja, a także brak alternatyw dla klienta tj. pracy, odizolowania się od środowiska dotkniętego patologią, odrzucenie przez rodzinę. Nie mniej jednak na przestrzeni 4 lat - 3 osoby bezdomne powróciły do środowisk rodzinnych.

Tak jak wspomniano wyżej alkoholizm ma wpływ na przemoc w rodzinie. Problem ten w naszym środowisku jest narastający. Zrodziło to potrzebę utworzenia przy MOPR Punktu Interwencji Kryzysowej.

Ośrodek Interwencji Kryzysowej jest specjalistyczną instytucją pomocy społecznej zorientowaną na niesienie pomocy ludziom znajdującym się w sytuacji kryzysowej, przy ścisłej współpracy z Policją.

Pomoc osobom w kryzysie realizuje się poprzez:

- poradnictwo psychologiczne i pedagogiczne
- porady prawne
- terapie rodzinną
- udzieleniu schronienia

Głównym celem pracy Ośrodka Interwencji Kryzysowej jest pomoc w znalezieniu nowych sposobów radzenia sobie z sytuacją trudną. Zgłoszenie do Ośrodka może być bezpośrednie lub w sytuacji, gdy osoba chce się skontaktować z wybranym specjalistą może podjąć kontakt telefoniczny.

Od początku funkcjonowania Ośrodka tj. od lutego 2004r. do końca września 2004r. z profesjonalnego wsparcia skorzystało 115 osób.

W przypadku uzasadnionej konieczności odizolowania od sprawcy przemocy osoba może być umieszczona w pokoju przy Placówce Opiekuńczo-Wychowawczej.

Dla osób najuboższych od 2 lat jest zorganizowany punkt wydawania jednodaniowego posiłku. Z tej formy pomocy średnio korzysta 80 osób.

Wobec złożoności problemów w rodzinach, a ograniczonych środkach, pracownicy w dużym stopniu na zasadnie partnerstwa współpracują z organizacjami pozarządowymi.

Wśród działających na terenie miasta organizacji pozarządowych w największym stopniu tutaj. Ośrodek współpracuje z PCK, TPD, organizacjami na rzecz osób niepełnosprawnych.

Poniżej tabela przedstawia zakres współpracy.

/PCK, Bank Żywności/	-	Wzajemna współpraca i udzielanie wsparcia w kierunku pomocy osobom ubogim, organizowanie zbiórek darów, włączanie się w akcje na rzecz ludzi potrzebujących wsparcia, /akcje świąteczne, zdarzenia losowe/. Pozyskiwanie nadwyżki żywności.
Towarzystwo Przyjaciół Dzieci	-	Współdziałanie w organizacji wypoczynku letniego, organizowanie imprez dla dzieci i młodzieży, pomoc dzieciom w zagospodarowaniu czasu wolnego i nauce. Zabezpieczenie opieki dzieciom w godzinach popołudniowych z rodzin najuboższych, niewydolnych wychowawczo. Pomoc w nauce, prowadzenie zajęć profilowanych z dziećmi i zajęć profilaktycznych na temat szkodliwości alkoholu.
Polski Związek Niewidomych, Stowarzyszenie na rzecz dzieci z upośledzeniem umysłowym. Stowarzyszenie na rzecz dzieci upośledzonych ruchowo. Stowarzyszenie „Integracja”, Stowarzyszenie „Koralik”, Związek Emerytów i Rencistów.	-	Pracownicy socjalni przy udziale organizacji rozpowszechniają informację na temat dostępnych form pomocy jak również programów celowych finansowanych ze środków PFRON. Współpraca MOPR na płaszczyźnie organizowania turnusów rehabilitacyjnych, pomoc w usamodzielnianiu osoby niepełnosprawnej, zapobieganie wykluczeniu społecznemu.
Kościół	-	Zabezpieczenie osób bezdomnych w Noclegowni prowadzonej przy Parafii MBNP
Stowarzyszenie wobec przemocy dla Kobiet, kluby AA, MONAR i KARAN	-	Motywowanie osób uzależnionych od alkoholu i narkotyków do podjęcia leczenia, ścisła opieka nad członkami rodzin alkoholików. Propagowanie działalności klubów i ruchów samopomocowych. Współpraca z MONAR i KARAN w zakresie kierowania do specjalistycznych placówek w celu podjęcia terapii.
Centrum Wolontariatu	-	Wzajemna współpraca i udzielanie wsparcia w zakresie organizowania akcji charytatywnych, na terenie miasta, propagowanie idei wolontariatu wśród młodzieży. Nawiązywanie kontaktów z organizacjami, które prowadzą działalność charytatywną w zakresie pomocy osobom niepełnosprawnym /sprzęt ortopedyczny, leki, środki higieniczne/. Wspieranie przez wolontariat usług opiekuńczych tj. zabezpieczanie w niektórych środowiskach usług w godzinach popołudniowych jak również w niedziele i święta.

- Poza zadaniami gminy, MOPR realizuje zadania powiatowe, do których m.in. należy:
- organizacja opieki w rodzinach zastępczych i udzielanie pomocy pieniężnej na częściowe pokrycie kosztów utrzymania umieszczonych w nich dzieci,
 - koordynowanie działalności placówek opiekuńczo-wychowawczych w zakresie zapewnienia opieki i wychowania dzieciom całkowicie lub częściowo pozbawionym opieki rodziców poprzez organizację placówek opiekuńczych, kierowanie do nich dzieci, ustalanie opłat za ich pobyt,
 - udzielanie pomocy na usamodzielnienie osobom pełnoletnim opuszczającym rodziny zastępcze i placówki opiekuńczo-wychowawcze,
 - koordynowanie działalności domów pomocy społecznej poprzez prowadzenie i zapewnianie miejsc w domach pomocy społecznej, kierowanie do nich osób wymagających opieki, ustalanie opłat za pobyt,
 - organizacja mieszkań chronionych dla osób usamodzielnianych.

Działania pomocy społecznej w dużym stopniu nakierowane są na pomoc i wsparcie rodziny naturalnej, aby zapobiec umieszczeniu dzieci w placówce opiekuńczo-wychowawczej. W sytuacji, gdy dalsze przebywanie w domu rodzinnym jest niemożliwe i rodzina ma trudności w wypełnianiu swoich zadań opiekuńczo wychowawczych, dziecko w pierwszej kolejności kierowane jest do rodziny zastępczej. O umieszczeniu w niej dziecka decyduje Sąd.

By zostać rodziną zastępczą należy wykazać się warunkami gwarantującymi poprawę sytuacji dziecka i zapewnić mu utrzymanie, opiekę i wychowanie. Każda rodzina zastępcza korzysta ze stałej pomocy finansowej na częściowe pokrycie kosztów utrzymania przyjętego dziecka.

W roku 2003 funkcjonowało 48 rodzin zastępczych, w których przebywało 58 dzieci. Wśród rodzin zastępczych 38 to rodziny spokrewnione z dzieckiem, 10 rodziny niespokrewnione. Wysokość zrealizowanej pomocy to kwota 435.659zł otrzymana w ramach dotacji z budżetu Wojewody

Aktualnie funkcjonuje 46 rodzin zastępczych, w których przebywa 58 dzieci. Wśród rodzin zastępczych 38 to rodziny spokrewnione z dzieckiem, 8 to rodziny niespokrewnione. Od 2004 roku pomoc dla rodzin zastępczych realizowana jest z budżetu miasta, który na ten cel przeznaczył 500.000,00 zł.

Dzieci pozbawione całkowitej opieki rodziców, a nie mające zabezpieczenia w rodzinie zastępczej są umieszczane w placówce opiekuńczo-wychowawczej, która funkcjonuje na terenie Tarnobrzega, w 2 zespołach interwencyjnym i socjalizacyjnym o ogólnej liczbie miejsc 53.

W Zespole Interwencyjnym regulaminowo można sprawować opiekę nad 15 dziećmi, przygotowuje się diagnozę stanu psychofizycznego z uwzględnieniem sytuacji pedagogicznej, psychologicznej, lekarskiej i sytuacji życiowej dziecka oraz ustala wskazania do dalszej pracy z dzieckiem.

Działania w tym Zespole mają na celu określenie możliwości powrotu dziecka do rodziny lub wskazanie placówki docelowej, najlepszej dla dobra dziecka w związku z jego sytuacją życiową.

W Zespole Socjalizacyjnym przebywa 38 dzieci, które na dzień dzisiejszy nie mają możliwości powrotu do domu i nie mogą być objęte inną formą opieki.

Dzieciom zapewnia się całodobową opiekę oraz niezbędne potrzeby, co najmniej na poziomie obowiązującego standardu.

Podjęte są działania w celu powrotu dziecka do rodziny biologicznej, znalezienia rodziny przysposabiającej lub umieszczenie w rodzinnej opiece zastępczej. W celu lepszego przygotowania do samodzielności, w placówce działa Grupa Autonomiczna (dla dzieci powyżej 16 roku życia, które samodzielnie gospodarują w przygotowanym

mieszkań) oraz Grupa Samodzielna (dla dzieci w wieku gimnazjalnym, które uczą się pod stałą kontrolą wychowawców życia w specjalnie przygotowanych pomieszczeniach).

Placówka stale współpracuje z powiatowymi centrami pomocy rodzinie i ośrodkami pomocy społecznej, właściwymi ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu rodziców dzieci, ośrodkami adopcyjno-opiekuńczymi prowadzącymi poradnictwo i terapię dla rodziców dzieci, poradniami psychologiczno-pedagogicznymi, szkołami, sądami rodzinnymi, kuratorami sądowymi, organizacjami pozarządowymi zajmującymi się statutowo pomocą rodzinie.

W celu lepszej współpracy ze środowiskiem lokalnym na bazie placówki, od listopada b.r. uruchomiona będzie działalność Środowiskowej Grupy wsparcia dla dzieci z klas 4 szkoły podstawowej. W ramach tej pracy dzieci spoza placówki będą mogły korzystać z korepetycji, organizacji czasu wolnego, uczestniczyć w zajęciach, kółkach zainteresowań itp. oraz korzystać z fachowej pomocy, praca jest wspierana także przez wolontariuszy.

Dużym problemem jest umieszczenie dzieci w placówkach resocjalizacyjnych, niewielka ilość tych placówek w kraju i wzrastające duże zapotrzebowanie, oraz oczekiwanie na wskazanie miejsca przez Centrum Medyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej w Warszawie, do którego należy kierować dziecko, wydłuża przyjęcie i utrudnia możliwości zabezpieczenia właściwej i koniecznej opieki.

Formą zmierzającą do stworzenia dzieciom jak najbardziej zbliżonych warunków rodziny naturalnej, częściowo zabezpiecza Rodzinny Dom Dziecka. Przebywa w nim aktualnie 8 dzieci – rodzeństwo, z czego dwójka bliźniąt została przyjęta w miesiącu grudniu 2002r. Placówka zapewnia dzieciom całodobową opiekę i wychowanie w warunkach zbliżonych do domu rodzinnego. Stała praca dydaktyczno-wychowawcza ma na celu wyrównywanie braków, rozwijanie zdolności oraz stałą stymulację rozwoju intelektualnego, społecznego i emocjonalnego wychowanków.

Prowadzone są zajęcia pedagogiczne, reedukacyjne i logopedyczne, plastyczne, muzyczne itp. Rodzinna forma opieki i wychowania wpływa korzystnie na rozwój dziecka jak również jest wymierna w skutkach finansowych. Na utrzymanie 1 dziecka rodzina otrzymuje dotację z budżetu Wojewody w wys. 1520 zł m-cznie. Jest to kwota o 20zł większa od kwoty z roku 2003. Pozwala to pokryć wydatki związane z leczeniem dzieci, nauką, ich wypoczynkiem oraz eksploatacją mieszkania i drobnymi remontami. Opiekę i wychowanie sprawuje 3 osoby przy udziale wolontariatu i osób zaprzyjaźnionych.

Należy zwrócić uwagę, że koszty utrzymania dzieci umieszczonych w placówkach opiekuńczo-wychowawczych do końca bieżącego roku pokrywa budżet państwa. Bieżący rok to okres na ustalenie miejsca pochodzenia dzieci przebywających w placówkach, po to, aby móc zawrzeć stosowne porozumienia między powiatem w zakresie finansowania dzieci z terenu własnego powiatu zgodnie z właściwością miejscową w kolejnych latach.

Wykonana obecnie diagnoza dzieci przebywających w placówkach będzie miała istotny wpływ na kształtowanie się modelu opieki zastępczej w najbliższych latach.

Jednym z ważnych działań jest wspieranie osób pełnoletnich opuszczających rodzinę zastępczą, placówkę opiekuńczo wychowawczą, schronisko dla nieletnich, zakład poprawczy, specjalny ośrodek szkolno wychowawczy w zakresie usamodzielnienia i integracji ze środowiskiem.

Wielkość i zakres pomocy uwzględnia się w programie usamodzielnienia, który dostosowuje się do indywidualnych oczekiwań zainteresowanego i skierowany jest na udzielenie wszechstronnej pomocy w zakresie uzyskania wykształcenia, odpowiednich warunków mieszkaniowych, zatrudnienia oraz wsparcie osoby usamodzielnianej w kontaktach z rodziną i środowiskiem.

Warunkiem uzyskania całego pakietu pomocy związanej z usamodzielnieniem jest zobowiązanie osób usamodzielnianych do realizacji indywidualnego programu usamodzielniania.

W 2003r. usamodzielniono się 6 wychowanków, a udzielona pomoc to:

- 6 osób otrzymało jednorazową pomoc pieniężną na kwotę 30.799zł,
- 21 osób korzystało z pomocy pieniężnej na kontynuowanie nauki na kwotę 78.269zł,
- 5 osób otrzymało pomoc na zagospodarowanie w formie rzeczowej na kwotę 20.075zł

W 2004r. podjęto proces usamodzielnienia wobec 5 wychowanków, a formy przyznanej i kontynuowanej pomocy z lat poprzednich przedstawiają się następująco:

- 1 osoba otrzymała jednorazową pomoc pieniężną na kwotę 6,484 zł.
- 19 osób korzystało z pomocy pieniężnej na kontynuowanie nauki na kwotę 42,307 zł.

Do końca br. planuje się podjąć proces usamodzielnienia wobec 10 osób.

Jednorazowa pomoc pieniężna i pomoc pieniężna na kontynuowanie nauki jest udzielana usamodzielnianym wychowankom w ramach dotacji z budżetu Wojewody, natomiast pomoc rzeczowa na zagospodarowanie ze środków Urzędu Miasta.

Na potrzeby osób usamodzielnianych Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Tarnobrzegu dysponuje 2 mieszkaniami chronionymi, w których zamieszkuje 4 wychowanków z placówek opiekuńczo-wychowawczych.

Korzystanie z tej formy pomocy jest dobrym ogniwem pośrednim w drodze dochodzenia do samodzielnego mieszkania i zupełnego usamodzielnienia się. Wydatki związane z utrzymaniem mieszkań pokrywane są ze środków przewidzianych na usamodzielnianie oraz częściowe opłaty ponoszą wychowankowie zamieszkujący w mieszkaniu. Osoby zamieszkujące w mieszkaniu chronionym przygotowywane są do samodzielnego życia. Jeden z 4 wychowanków kontynuuje naukę, 2 pracuje dorywczo, czyniąc starania w kierunku zorganizowania możliwości opuszczenia mieszkania.

Nie można też nie wspomnieć o braku efektu w usamodzielnianiu 2 wychowanków, bowiem działania podejmowane przez MOPR nie przyniosły oczekiwanego rezultatu z uwagi na zupełny brak współdziałania ze strony wychowanków. Korzystają z mieszkania chronionego około 1,5 roku, nie mają możliwości powrotu do środowiska poprzedniego.

W systemie opieki nad dzieckiem i rodziną duży wpływ ma Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy. Jest to specjalistyczna jednostka, która zajmuje się działalnością diagnostyczno-konsultacyjną, której celem jest pozyskiwanie, szkolenie i kwalifikowanie osób zgłaszających gotowość prowadzenia rodzinnej opieki zastępczej, a także szkolenie i wspieranie psychiczno-pedagogiczne rodzin zastępczych oraz rodziców naturalnych dzieci umieszczonych w placówkach opiekuńczo-wychowawczych i rodzinnej opiece zastępczej.

Placówka zatrudnia wykwalifikowaną kadre, która świadczy ponadto swoje usługi na zasadzie porozumienia dla powiatów Stalowa Wola, Nisko, Mielec i Tarnobrzeg-powiat ziemski.

W 2003r. z usług Ośrodka na terenie miasta Tarnobrzeg skorzystało 143 rodziny oraz 275 dzieci. Udzielono poradnictwa psychologiczno-pedagogicznego dla 437 osób. Przeprowadzono 27 cykli szkoleniowych, w których uczestniczyło 138 osób. Powierzono do adopcji 16 dzieci.

W okresie od 1.01. do 30.09.2004r. Ośrodek zrealizował zadania dotyczące:

- diagnozy dzieci (obsługa banku danych) – 6
- powierzenie dzieci do rodzin – 1
- szkolenie i kwalifikowanie kandydatów na rodziców zastępczych i adopcyjnych – 1
- szkolenie rodzin zastępczych funkcjonujących – 7
- praca z kobietą w trudnej sytuacji życiowej (tzw. zrzeczenia) – 4
- długoterminowa pomoc rodzinom dotkniętych przemocą – 4 rodziny

- stałe wspieranie rodzin zastępczych
 - w ramach grup wsparcia **5 rodzin**
 - indywidualne – **8 osób**
- poradnictwo, konsultacje – **62 rodziny**
- nadzór nad rodzinami zastępczymi – **42 rodziny**.

Ośrodek Adopcyjno Opiekuńczy wykonując zadania ustalone ustawą i przepisami wykonawczymi podejmuje jednocześnie wiele nie konwencjonalnych zadań z zakresu profilaktyki społecznej, przemocy w rodzinie, pracy z rodzinami i dziećmi trudnymi, współpracuje z MOPR, sądem, szkołami itp.

Osobie wymagającej całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, nie mogącej samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu, której nie można zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych, przysługuje prawo do umieszczenia w domu pomocy społecznej. Na terenie miasta funkcjonuje dom pomocy społecznej dla osób przewlekle somatycznie chorych oraz dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie. Ogółem jest 120 miejsc, a przebywających na koniec września 2004r. - 122 osób.

Dom Pomocy Społecznej w Tarnobrzegu prowadzony przez Zgromadzenie Sióstr Służebniczek jest placówką dla dzieci i młodzieży z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Niepełnosprawni intelektualnie w stopniu umiarkowanym, znacznym i głębokim, z zaburzeniami psychicznymi, niepełnosprawni ruchowo osoby z autyzmem oraz innymi schorzeniami współistniejącymi (epilepsja, niedosłuch, choroby przewlekle i inne). Dzieci korzystają z całodobowej opieki, pielęgnacji i usług. Mają zabezpieczone niezbędne potrzeby bytowe edukacyjne społeczne i religijne na poziomie obowiązującego standardu.

W domu przebywa 60 chłopców. Podopieczni od 6 do 25 lat biorą udział w zajęciach rewalidacyjno - wychowawczych prowadzonych przez nauczycieli Socjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Grębowie. Wszyscy podopieczni domu aktywnie uczestniczą w jego życiu kulturalnym. Raz na miesiąc odbywają się integracyjne spotkania z młodzieżą ze szkół masowych. Biorą udział w olimpiadach sportowych organizowanych dla osób niepełnosprawnych, wyjeżdżają na turnusy rehabilitacyjne nad morze i w góry. Uczestniczą również w wycieczkach krajoznawczych organizowanych przez dyrekcję domu, oraz obozach wypoczynkowych i imprezach okolicznościowych organizowanych wspólnie z młodzieżą ze szkół masowych.

Chłopcy z najłżejszą niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym realizują obowiązek szkolny w Zespole Szkół Specjalnych w Tarnobrzegu, jeden z nich jest objęty nauczaniem indywidualnym, a jeden uczęszcza do Szkoły Zawodowej w Grębowie. Dom jest przystosowany do prowadzenia rehabilitacji.

Posiada salę gimnastyczną, gabinety wyposażone w sprzęt służący do wykonywania zabiegów: fizykoterapii, hydroterapii, kinezyterapii, światłolecznictwa. Poprzez prace remontowe i modernizacyjne ulegają poprawie warunki bytowe podopiecznych. W ostatnim okresie został wykonany podjazd dla niepełnosprawnych do budynku rehabilitacyjnego, wyremontowano łazienki, wymieniono drzwi, aktualnie trwa kapitalny remont obiektów mieszkalnych grupy dzieci leżących przez podział dużych sypialni na pokoje mieszkalne. Dom finansowany jest z budżetu Wojewody.

Dom Pomocy Społecznej w Tarnobrzegu przeznaczony dla osób przewlekle somatycznie chorych posiada 60 miejsc stałych oraz 4-5 miejsc w ramach Pogotowia Opiekuńczego dla Dorosłych funkcjonującego na zasadach odmiennych, tj. umowy zawieranej z osobą korzystającą.

Dom prowadzi szereg form terapii i aktywizacji na rzecz mieszkańców. Współpracuje stale z młodzieżą i środowiskiem szkół, dba o:

1. poprawę kondycji psychofizycznej mieszkańców przez rozszerzenie form aktywizacji głównie kobiet – zajmujących się krawiectwem, naprawą odzieży. Kobiety same układają patchworki do szycia w różne kompozycje
2. poprawę warunków zamieszkania przez uzyskanie dodatkowych miejsc w drodze adaptacji innych pomieszczeń
3. poprawienie komfortu zamieszkania poprzez planową wymianę części okien (zwłaszcza balkonowych)
4. zapewnienie możliwości korzystania ze stałej opieki psychologicznej przez mieszkańców
5. zakup samochodu do przewozu osób niepełnosprawnych co pozwoli w sposób bezpieczny, wygodny i dużo tańszy - korzystać z wyjazdów do różnych miejsc.

Jak z załączonego materiału wynika, suma problemów składająca się na niewydolność rodzin wymaga zintegrowanego działania wszystkich służb pomocowych w naszym mieście, a za tym nasuwają się wnioski:

- wejścia psychologów w środowiska podopiecznych (wsparcie pracowników socjalnych)
- łączenie różnych źródeł finansowania celem pomocy rodzinie tj. szkoła, organizacje pozarządowe, poradnictwo profesjonalne, pomoc społeczna, wolontariusze
- aktywizowanie środowisk lokalnych na rzecz potrzebujących rodzin
- animowanie i pomoc w tworzeniu grup samopomocowych
- szkolenia pracowników socjalnych w zakresie dominujących grup problemowych
- zmierzanie do zapisu ustawowego w zakresie ilości mieszkańców przypadających w obsłudze przez pracownika socjalnego (2000 mieszkańców)
- zabezpieczenie lokalu na działalność Dziennego Domu Pobytu celem rozszerzenia gamy świadczeń na rzecz osób starszych

W związku z tym, że ustawa kładzie duży nacisk na wsparcie rodziny naturalnej, dlatego też polityka lokalna w pomocy społecznej musi przybrać kierunki w zakresie :

- kadra pracująca w placówkach instytucjonalnych swoje działania i metody pracy winna skierować na środowiskowe formy i na profilaktykę
- jak największa wszechstronna pomoc rodzinie naturalnej, dbałość o ścisły kontakt

Wprowadzenie nowego systemu świadczeń pozaubezpieczeniowych od 01.05.2004r., które są całkowicie odrębne od systemu pomocy społecznej realizuje Wydział Świadczeń Społecznych Urząd Miasta Tarnobrzeg.

Na podstawie Zarządzenia Nr 30/04 Prezydenta Miasta Tarnobrzeg z dnia 23 marca 2004 r., w sprawie zmian w regulaminie organizacyjnym Urzędu Miasta Tarnobrzeg został utworzony 1 kwietnia 2004 r. Wydział Świadczeń Społecznych, który realizuje zadania w zakresie świadczeń rodzinnych, dodatków mieszkaniowych i pomocy społecznej.

Świadczenia rodzinne

Zasady, tryb przyznawania i wypłaty świadczeń rodzinnych regulują przepisy:

- ustawa o świadczeniach rodzinnych z dnia 28 listopada 2003 r., (Dz.U. Nr 228, poz. 2255 z póź. zm.)
- Rozporządzenie Ministra Polityki Społecznej z dnia 27 września 2004r. w sprawie sposobu i trybu postępowania w sprawach o świadczenia rodzinne (Dz.U. Nr 213, poz.2162)

Wydział Świadczeń Społecznych realizuje zadania administracji rządowej z zakresu świadczeń rodzinnych.

Świadczenia rodzinne oraz koszty związane z ich realizacją są finansowane z budżetu państwa. W wydatkach na świadczenia przewidziane są także koszty składki na ubezpieczenie zdrowotne opłacanej za tych świadczeniobiorców świadczeń rodzinnych, którzy nie mają uprawnień do opieki zdrowotnej z innego tytułu. Również w wydatkach na świadczenia rodzinne jest koszt związany z odprowadzaniem składek emerytalno rentowych dla świadczeniobiorców pobierających świadczenia pielęgnacyjne.

Od 1 maja do 30 września 2004 roku Wojewoda Podkarpacki przekazał kwotę **3 213 302 zł** na realizację świadczeń rodzinnych. Zgodnie z ustawą o świadczeniach rodzinnych na obsługę świadczeń rodzinnych przekazywane jest 2% kwoty ze świadczeń rodzinnych. Wojewoda Podkarpacki przekazał **47.558,00 zł** na zorganizowanie stanowisk pracy, w tym również na komputery i oprogramowanie.

Zgodnie z ustawą o świadczeniach rodzinnych z dnia 28 listopada 2003 r., (Dz.U. Nr 228 poz. 2255 z późn. zm.) Prezydent Miasta Tarnobrzeg od dnia 1 maja 2004 r., ustala prawo do zasiłków rodzinnych, zasiłku pielęgnacyjnego oraz świadczenia pielęgnacyjnego, a także świadczenia te wypłaca:

1. Osobom bezrobotnym oraz osobom pobierającym zasiłek przedemerytalny lub świadczenia przedemerytalne.
2. Osobom, którym do dnia wejścia w życie ustawy zasiłki rodzinne i pielęgnacyjne przyznawały i wypłacały ośrodki pomocy społecznej.
3. Osobom zatrudnionym u pracodawcy zatrudniającego w dniu 31 maja 2004 r., nie więcej niż 4 pracowników.
4. Osobom wykonującym pracę na podstawie zlecenia lub umowy agencyjnej oraz osobom z nimi współpracującymi, jeżeli umowa lub współpraca jest wykonywana u zleceniodawcy, który nie jest zobowiązany do wypłaty świadczeń rodzinnych pracownikom,
5. Członkom rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz spółdzielni kółek rolniczych, jeżeli spółdzielnie nie są zobowiązane do wypłaty świadczeń rodzinnych pracownikom.
6. Osobom, którym są wypłacane za okres po ustaniu zatrudnienia zasiłki z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.
7. Posłom i senatorom.
8. Osobom, którym po dniu wejścia w życie ustawy ustalone zostało prawo do emerytury, renty, renty rodzinnej, renty socjalnej lub uposażenia rodzinnego.
9. Wszystkim osobom ubiegającym się o dodatki z tytułu:
 - a) opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego,
 - b) samotnego wychowywania dziecka i utraty prawa do zasiłku dla bezrobotnych na skutek upływu ustawowego okresu jego pobierania,
 - c) samotnego wychowywania dziecka.lub o świadczenie pielęgnacyjne.

Prezydent Miasta Tarnobrzeg wypłaca świadczenia rodzinne również pozostałym osobom, dla których nie został wskazany żaden płatnik.

Prezydent Miasta Tarnobrzeg pismem z dnia 30.04.2004r. znak Or.III.0113/30/04, upoważnił Naczelnik Wydziału Świadczeń Społecznych Barbarę Kłeczek do wydawania decyzji administracyjnych w zakresie świadczeń rodzinnych wynikających z ustawy z dnia 28 listopada 2003r. o świadczeniach rodzinnych.

Zasiłek rodzinny (jak również dodatki do zasiłku rodzinnego) przysługują, rodzicom, jednemu z rodziców albo opiekunowi prawnemu dziecka; opiekunowi faktycznemu dziecka; osobie uczącej się, jeżeli dochód rodziny w przeliczeniu na osobę albo dochód osoby uczącej się nie przekracza kwoty **504,00zł**. W przypadku, gdy członkiem rodziny jest dziecko legitymujące się orzeczeniem o niepełnosprawności, zasiłek rodzinny przysługuje, jeżeli dochód rodziny w przeliczeniu na osobę lub dochód osoby uczącej się nie przekracza kwoty **583,00zł**.

Zasiłek rodzinny przysługuje:

- do ukończenia przez dziecko 18 roku życia,
- do ukończenia nauki w szkole, jednak nie dłużej niż do ukończenia 21 roku życia, albo do 24 roku życia, jeżeli kontynuuje naukę w szkole lub w szkole wyższej i legitymuje się orzeczeniem o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności

Nowelizacja ustawy o świadczeniach rodzinnych z dnia 30 lipca 2004 r., (Dz.U. Nr 192 poz. 1963), która obowiązuje od 1 października 2004 r., wprowadziła zmiany w sposobie przyznawania dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu samotnego wychowywania dziecka.

- osobie otrzymującej dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu samotnego wychowywania dziecka, która do 30 kwietnia 2004 r., pobierała świadczenia z funduszu alimentacyjnego, ustala się w okresie od 1 maja 2004 r., do 31 grudnia 2004 r., prawo do tego dodatku w wysokości 70% przysługującego w kwietniu 2004 r., świadczenia z funduszu alimentacyjnego. Dodatek nie może być niższy niż **170zł** na dziecko albo **250zł** na dziecko legitymujące się orzeczeniem o niepełnosprawności lub znacznym stopniu niepełnosprawności.

- osoba, która do dnia wejścia w życie ustawy otrzymywała świadczenie z funduszu alimentacyjnego i po dniu 1 maja 2004 r., nie otrzymywała dodatku z tytułu samotnego wychowywania dziecka nabywa w okresie od 1 maja 2004 r., do 31 grudnia 2004 r., na wniosek, prawo do dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu samotnego wychowywania dziecka w wysokości 70% świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługującego w kwietniu 2004 r., jeżeli dochód rodziny w przeliczeniu na osobę nie przekracza kwoty **612,00zł**.

Od 1 października 2004r. zasiłek rodzinny przysługuje również osobie uczącej się w szkole lub w szkole wyższej, jednak nie dłużej niż do ukończenia 24 roku życia. (osoba ucząca - oznacza to osobę pełnoletnią uczącą się, nie pozostającą na utrzymaniu rodziców w związku z ich śmiercią lub z zasadzeniem od rodziców na jej rzecz alimentów)

Zadania zrealizowane przez Wydział Świadczeń Społecznych w okresie od 1 maja 2004 do 31 września 2004r. przedstawia poniższa tabela:

	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	SUMA wydatków	Ilość zrealizowanych zadań
Ilość wydanych decyzji	330	1717	230	129	113		2519
Wydatki	59 548,80	924 073,00	545 563,60	531 116,90	707 866,00	2 768 168,30	-
Odmowa	28	3	0	3	2	-	36
Odwolania:							
-łącznie	0	3	3	0	3	-	9
-uchylenie	0	0	1	0	0	-	1
-utrzymanie	0	3	1	0	0	-	4
-w toku	0	0	1	0	3	-	4
Składki ZUS	1 539,05	24 488,95	12 895,39	13 170,57	13 170,57	45 264,53	-

Ilość rodzin, które złożyły wnioski 2 176
 Ilość wniosków, które wpłynęły 2 532
 Ilość wydanych decyzji 2 519

W okresie od 1 maja do 31 września 2004 r., wypłacono następującą liczbę świadczeń:

1. zasiłki rodzinne 15 378;
2. dodatki do zasiłków rodzinnych z tytułu:
 - urodzenia dziecka 38,
 - opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego 843,
 - samotnego wychowywania dziecka i utraty prawa do zasiłku dla bezrobotnych na skutek upływu ustawowego okresu jego pobierania 121,
 - samotnego wychowywania dziecka 6034,
 - kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego 1076,
 - rozpoczęcia roku szkolnego 2061,
 - podjęcia przez dziecko nauki w szkole poza miejscem zamieszkania 40,
3. zasiłki pielęgnacyjne 1204,
4. świadczenia pielęgnacyjne 463.

Według Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań oraz Powszechnego Spisu Rolnego Gminy Miasta Tarnobrzeg z 2002 r., na terenie miasta Tarnobrzeg zamieszkuje **13 972 rodziny**.

Od 1 maja do 31 września 2004 r., Prezydent Miasta wypłacił świadczenia rodzinne dla **2 176 rodzin**, co stanowi około 15,6% wszystkich rodzin. W rodzinach tych jest **7 719** osób niepełnosprawnych, z czego dla **1 204** osób Prezydent Miasta wypłacił zasiłki pielęgnacyjne co stanowi 15,6% w/w grupy osób.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazał w miesiącu wrześniu do Wydziału Świadczeń Społecznych 6 spraw dotyczących nienależnie pobranych zasiłków rodzinnych, pielęgnacyjnych, wychowawczych ustalonych prawomocną decyzją. Prezydent Miasta

Tarnobrzeg stał się stroną w zakresie postępowań egzekucyjnych w/w spraw (zgodnie z art. 62 ust. 3 ustawy o świadczeniach rodzinnych).

Do zadań Prezydenta Miasta Tarnobrzeg należeć będzie realizacja wszystkich świadczeń rodzinnych. Przejmowanie tego zadania rozłożone jest na etapy:

1 etap – od 1 maja 2004 r., do 31 sierpnia 2005 r., płatnikami świadczeń rodzinnych są także pracodawcy zatrudniający, co najmniej 5 pracowników, jednostki organizacyjne podległe tzw., resortom mundurowym, KRUS, ZUS.

2 etap – od 1 września 2005 r., do 31 sierpnia 2006 r., - świadczenia przyznawać będzie Prezydent Miasta, a także pracodawcy zatrudniający, co najmniej 20 pracowników.

3 etap – od 1 września 2006 r., Prezydent Miasta przejmuje realizację wszystkich świadczeń.

Dodatki mieszkaniowe

Zasady, tryb przyznawania i wypłaty dodatków mieszkaniowych regulują przepisy:

- Ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 71, poz. 734, Dz. U. z 2002r. Nr 216, poz. 1826., Dz. U. z 2003 r. Nr 203, poz. 1966.),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 2001r. w sprawie dodatków mieszkaniowych (Dz. U. Nr 156, poz. 1817)
- Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 27 grudnia 2001r. w sprawie przeprowadzania wywiadu środowiskowego, wzoru kwestionariusza wywiadu oraz oświadczenia o stanie majątkowym wnioskodawcy i innych członków gospodarstwa domowego, a także wzoru legitymacji pracownika upoważnionego do przeprowadzenia wywiadu (Dz. U. Nr 156, poz. 1828).

Zgodnie z art. 2 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy osobami uprawnionymi do otrzymania dodatku mieszkaniowego są:

- najemcy i podnajemcy lokali mieszkalnych,
- członkowie spółdzielni mieszkaniowych zamieszkujący na podstawie spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego,
- osoby zajmujące lokale mieszkalne w budynkach stanowiących ich własność i właściciele lokali mieszkalnych,
- inne osoby mające tytuł prawny do zajmowanego lokalu mieszkalnego i ponoszące wydatki związane z jego zajmowaniem,
- osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego, oczekujące na przysługujący im lokal zamienny lub socjalny.

Dodatek mieszkaniowy można otrzymać tylko na podstawie jednego z wyżej wymienionych tytułów prawnych do lokalu.

Wysokość dodatku mieszkaniowego uzależniona jest zarówno od dochodów gospodarstwa domowego wnioskodawcy, jak i od metrażu zajmowanego lokalu mieszkalnego i wydatków ponoszonych za zajmowany lokal.

W chwili obecnej dodatek mieszkaniowy przysługuje, jeżeli średni miesięczny dochód na jednego członka gospodarstwa domowego w okresie 3 miesięcy poprzedzających datę złożenia wniosku o przyznanie dodatku mieszkaniowego nie przekracza 110% najniższej

emerytury tj. 618,84 zł. w gospodarstwie wieloosobowym i 160% najniższej emerytury tj. 900,13 zł. w gospodarstwie jednoosobowym.

Wnioskodawca może otrzymać dodatek mieszkaniowy pod warunkiem, że zajmowane mieszkanie nie jest za duże w stosunku do liczby osób w gospodarstwie domowym.

Normatywna powierzchnia użytkowa lokalu mieszkalnego w przeliczeniu na liczbę członków gospodarstwa domowego nie może przekraczać:

1 - 35 m.kw. - dla 1 osoby – dopuszczalna (zwiększ. o 30%)	- 45,50 m kw.
2 - 40 m.kw. - dla 2 osób - „ „	- 52,00 m kw.
3- 45 m.kw. - dla 3 osób - „ „	- 58,50 m kw.
4 - 55 m.kw. - dla 4 osób - „ „	- 71,50 m kw.
5 - 65 m.kw. - dla 5 osób - „ „	- 84,50 m kw.
6 - 70 m.kw. - dla 6 osób...- „ „	- 91,00 m kw.

a w razie zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym większej liczby osób dla każdej kolejnej osoby zwiększa się normatywną powierzchnię tego lokalu o 5 m. kw.

Normatywną powierzchnię powiększa się o 15 m kw., jeżeli w lokalu mieszkalnym zamieszkuje osoba niepełnosprawna poruszająca się na wózku lub osoba niepełnosprawna, jeżeli niepełnosprawność wymaga zamieszkiwania w oddzielnym pokoju. Dodatek przysługuje także, gdy powierzchnia użytkowa lokalu nie przekracza normatywnej o więcej niż: 30%, albo 50% pod warunkiem, że udział powierzchni pokoi i kuchni w powierzchni użytkowej tego lokalu nie przekracza 60% (art. 5 ust. 5). Wysokość dodatku mieszkaniowego stanowi różnicę między wydatkami na mieszkanie /czynsz, opłaty za świadczenia związane z eksploatacją lokalu, opłaty eksploatacyjne w spółdzielni mieszkaniowej, zaliczki płacone przez właścicieli na koszty związane z nieruchomością wspólną, świadczenia związane z eksploatacją domu jednorodzinnego, inne wydatki wynikające z odrębnych przepisów/przypadającymi na normatywną powierzchnię użytkową zajmowanego lokalu mieszkalnego, a kwotą, którą osoba otrzymująca dodatek musi ponieść, stanowiącą określony % miesięcznego dochodu gospodarstwa domowego uzależniony od liczby osób w gospodarstwie domowym.

W 2003 roku wysokość dodatku mieszkaniowego łącznie z ryczałtem, o którym mowa w ust. 7 w/w ustawy nie mogła przekraczać 70% wydatków przypadających na normatywną powierzchnię zajmowanego lokalu mieszkalnego lub 70% faktycznych wydatków ponoszonych za lokal mieszkalny, jeżeli powierzchnia tego lokalu jest mniejsza lub równa normatywnej powierzchni, a od 1 kwietnia 2004r. wskaźniki te nie mogą przekraczać 50% - na podstawie uchwały Rady Miasta Tarnobrzeg z dnia 01.03.2004r. nr XXI/208/2004.

Dodatek mieszkaniowy przyznaje się wyłącznie na wniosek osoby uprawnionej do dodatku mieszkaniowego. Wnioskodawca do wniosku jest obowiązany dołączyć deklarację o dochodach gospodarstwa domowego z okres 3 miesięcy kalendarzowych poprzedzających dzień złożenia wniosku oraz inne niezbędne dokumenty. Na żądanie organu przyznającego dodatek osoba ubiegająca się o dodatek jest obowiązana udostępnić dokumenty potwierdzające wysokość dochodów wykazanych w deklaracji.

Dodatek mieszkaniowy przyznaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta w drodze decyzji administracyjnej na okres 6 miesięcy, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu złożenia wniosku. Prezydent Miasta Tarnobrzeg pismem z dnia 30.03.2004r., znak Or.III.0113/24/04, upoważnił Naczelnik Wydziału Świadczeń Społecznych Barbarę Kłeczek do wydawania decyzji administracyjnych w zakresie dodatków mieszkaniowych.

Organ może odmówić przyznania dodatku mieszkaniowego, gdy nie są spełnione wymogi określone cytowanymi przepisami.

Podstawowe przyczyny odmowy przyznania dodatku to:

- kwota obliczonego dodatku mieszkaniowego byłaby niższa niż 2% najniższej emerytury,
- powierzchnia użytkowa lokalu przekracza powierzchnię normatywną o więcej niż 30% (lub odpowiednio 50%),
- wysokość dochodu na jednego członka gospodarstwa domowego jest wyższa niż określona przepisami,
- udział własny wyższy od wydatków za mieszkanie,
- brak tytułu prawnego do zajmowanego lokalu mieszkalnego.
- rażąca dysproporcja pomiędzy niskimi dochodami wykazanymi w złożonej deklaracji, a faktycznym stanem majątkowym wnioskodawcy.

Zgodnie z art. 7 ust. 15 ustawy z dnia 21 czerwca 2001r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 71, poz. 734, z późn. zmian.) organ przyznający dodatek mieszkaniowy może przeprowadzić wywiad środowiskowy, w celu ustalenia faktycznego stanu majątkowego wnioskodawcy.

Wywiad środowiskowy przeprowadza się w miejscu zamieszkania wnioskodawcy. Wywiad przeprowadza pracownik socjalny upoważniony przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. W czasie wywiadu środowiskowego ustala się aktualną sytuację dochodową, zawodową, zdrowotną i rodzinną ubiegającego się o dodatek. Pracownik przeprowadzający wywiad może żądać od wnioskodawcy i innych członków gospodarstwa domowego złożenia oświadczenia o stanie majątkowym, w którym ujawnia się m. in. posiadane zasoby pieniężne, ruchomości, nieruchomości. Odmowa złożenia takiego oświadczenia stanowi podstawę do wydania decyzji odmownej w sprawie przyznania dodatku mieszkaniowego.

W 2003r. zostało przeprowadzonych 177 wywiadów środowiskowych. Decyzje negatywne otrzymało 24 wnioskodawców, w tym 3 wnioskodawców odmówiło złożenia oświadczenia o stanie majątkowym.

Od 1 stycznia 2004r. do 30 czerwca 2004r. zostało przeprowadzonych 40 wywiadów środowiskowych.

Decyzje negatywne otrzymało 2 wnioskodawców, żaden z wnioskodawców nie odmówił złożenia oświadczenia o stanie majątkowym.

Dane dotyczące liczby wniosków o przyznanie dodatku mieszkaniowego złożonych w okresie od 1 stycznia 2003 roku do 30 czerwca 2004 roku przedstawia poniższa tabela:

Rok	Liczba wniosków		Kwota wypłaconych dodatków	Liczba decyzji wydanych w sprawach dodatków	
	złożonych	rozpatrzonych		pozytywnych	odmownych
2003	5 165	4 959	3 992 666	4 696	263
I pół. 2004	2 519	2 446	1 660 187	2 360	86

W 2003 roku wpłynęło 17 odwołań, uchylonych brak, utrzymanych w mocy 14, natomiast 3 uwzględniono i zmieniono decyzję w trybie art. 132 Kpa.

W I pół. 2004 roku wpłynęło 5 odwołań, wszystkie decyzje zostały utrzymane w mocy.

Na terenie miasta Tarnobrzeg jest 17 148 gospodarstw domowych. W pierwszym półroczu Prezydent Miasta dofinansował 2519 gospodarstw domowych, co stanowi ok. 14,7% gospodarstw.

Zgodnie z przepisami art. 9a ustawy z dnia 21 czerwca 2001r. o dodatkach mieszkaniowych /Dz.U.Nr.71, poz. 734 z późn. zm./ wypłata dodatków mieszkaniowych jest zdaniem własnym gminy.

Do 2003r. gminy otrzymywały dotacje celowe z budżetu państwa na realizację w/w zadania w granicach kwot określonych na ten cel corocznie w ustawie budżetowej.

Podział dotacji na województwa dokonywał Prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, a na gminy wojewoda proporcjonalnie do kwot zapotrzebowania na dotację wynikającą z kwartalnie składanych przez gminy wniosków.

Zapotrzebowanie na dotację, w przypadku, gdy procentowy udział dodatków mieszkaniowych dla użytkowników mieszkań wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy w ogólnej kwocie dodatków mieszkaniowych nie przekroczył 25% /w Tarnobrzegu kształtował się w granicach 7-8%/ ustalane było w wysokości 70% kwoty dodatków mieszkaniowych dla użytkowników mieszkań niewchodzących do zasobu gminy.

Dotacja celowa z budżetu państwa nie pokrywała pełnego zapotrzebowania składanego przez gminę. Stanowiła jednak znaczącą pomoc w realizowaniu w/w zadania.

Od stycznia 2004r. gminy nie otrzymują dotacji z budżetu na realizację wypłat dodatków mieszkaniowych.

Pomoc społeczna

Wydział Świadczeń Społecznych współpracuje z Miejskim Ośrodkiem Pomocy Rodzinie, Powiatowym Zespołem ds. Orzekania o Niepełnosprawności w zakresie ustalania potrzeb pomocy społecznej oraz prowadzi sprawy związane z ustaleniem sposobu realizacji zadań przez w/w jednostki.

Powiatowy Zespół d/s Orzekania o Niepełnosprawności w Tarnobrzegu

Prezydent Miasta Tarnobrzeg zarządzeniem Nr 53/03 z dnia 23 maja 2003 r. powołał z dniem 1 lipca 2003 r. Powiatowy Zespół d/s Orzekania o Niepełnosprawności dla Miasta Tarnobrzeg i Powiatu Tarnobrzieskiego – jako odrębną samorządową jednostkę organizacyjną. W 2003 r. zespół realizował te same zadania, co w 2002 r.

W 2004 r. w zespole zatrudnionych jest na umowę zlecenie 9 lekarzy o specjalności:

- 1 lekarz okulista,
 - 1 lekarz laryngolog,
 - 1 lekarz internista ze specjalizacją reumatologia,
 - 1 lekarz internista ze specjalizacją kardiologia,
 - 1 lekarz psychiatra,
 - 2 lekarzy neurologów,
 - 2 lekarzy pediatrów,
- oraz 2 psychologów, 1 pracownik socjalny, 1 doradca zawodowy.

W obsłudze administracyjnej cały czas pracuje 2 osoby oraz przewodnicząca zespołu i główna księgowa zatrudniona na ¼ etatu, co stanowi łącznie 3¼ etatu

Liczba składanych wniosków przez osoby dorosłe w okresie ostatnich 3 lat utrzymuje się na tym samym poziomie. W 2004 r. zanotowano znaczny spadek wpływających wniosków dla dzieci do lat 16-tu. Spadek ten będzie nadal widoczny w latach następnych. Koszty

utrzymania zespołu do 2001r. były dotowane również przez Prezydenta Miasta Tarnobrzeg. Od 2002 r. zespół utrzymuje się tylko z dotacji budżetu wojewody. W 2002 r. zabrakło środków na orzekanie i wydawanie orzeczeń, dlatego zespół ograniczył ilość posiedzeń składu orzekającego do załatwienia tylko spraw niezbędnych, zaś pozostałe nie rozpatrzone wnioski, przeszły do realizacji w 2003 r.

W 2003 r. z budżetu wojewody zespół otrzymał pełne pokrycie środków na realizację zadań bieżących i zaległych.

Od 1 października 2003 r. orzekanie do rent socjalnych od zespołów przejął Zakład Ubezpieczeń Społecznych. W związku z powyższym w roku bieżącym, zespół wyda mniej orzeczeń niż w 2003 r. Szacuję się, że w roku 2004 i w latach następnych zespół będzie wydawał od 1500 – 2000 orzeczeń rocznie.

Informacje w ujęciu tabelarycznym.

Wyszczególnienie	2003 r.	2004 r.
1. Skład osobowy powiatowego zespołu	14 osób	16 osób
- lekarze	8	8 – 9
- psychologzy	2	2
- doradcy zawodowi	1	1
- pracownicy socjalni	1	1
- obsługa administracyjna	2	2 - 3
2. Liczba przyjętych wniosków, w tym:	1954	916
- dla osób dorosłych	1114	563
- dla dzieci	840	353
3. Liczba wydanych orzeczeń, w tym:	2601	872
- dla osób dorosłych	1424	550
- dla dzieci	1177	322
4. Liczba wydanych legitymacji	433	172
5. Liczba wydanych orzeczeń o nie zaliczeniu do osób niepełnosprawnych, w tym:	485	158
- osoby dorosłe	140	85
- dzieci	345	73
6. Liczba odwołań od wydanych orzeczeń, w tym:	246	90
- osoby dorosłe	167	63
- dzieci	79	27
9. Wydatki zespołu - ogółem	175 180 zł.	76 028 zł.

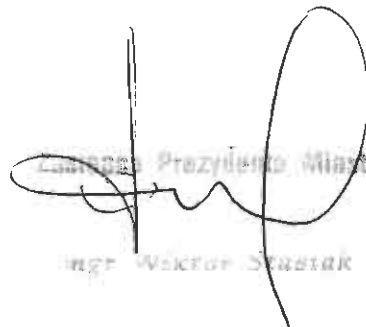
Prezydent Miasta Tarnobrzeg współpracuje z organizacjami pozarządowymi, które zajmują się na terenie miasta pomocą społeczną. W 2004r. Prezydent Miasta Tarnobrzeg dofinansował w kwocie 20 000,00 zł stowarzyszenia zajmujące się pomocą społeczną.

Prezydent Miasta Tarnobrzeg współpracuje z organizacjami pozarządowymi, które zajmują się na terenie miasta pomocą społeczną. W 2004r. Prezydent Miasta Tarnobrzeg dofinansował w kwocie 20 000,00 zł stowarzyszenia zajmujące się pomocą społeczną.

- Tarnobrzescki Bank Żywności otrzymał 14 000 na działalność polegającą na zbieraniu żywności i jej podziale dla instytucji oraz innych stowarzyszeń, które zajmują się walką z głodem i niedożywieniem.
- Stowarzyszenie Amazonek „Pomocna Dłoń” otrzymało 1 000,00 zł na realizację zadania z zakresu pomocy społecznej na rzecz kobiet dotkniętych chorobą nowotworową poprzez szkolenie ochotniczek – wolontariuszek I stopnia.
- Regionalne Centrum Promocji i Informacji dla Kobiet otrzymało 1 000,00 zł na utworzenie Punktu Informacyjno – Doradczego dla Ofiar Przemocy w Rodzinie Alkoholowej mającego na celu wspieranie oraz dostarczanie wiedzy przydatnej przy załatwianiu spraw na policji, w prokuraturze i w instytucjach opieki społecznej.
- Katolickie Centrum Wolontariatu Tarnobrzeg otrzymało 3 000,00 zł na szkolenie wolontariuszy z zakresu przeciwdziałania alkoholizmowi.
- Stowarzyszenie Kobiety wobec przemocy alkoholowej w rodzinie otrzymało 1 000 zł na dofinansowanie porad psychologa dla kobiet i dzieci znajdujących się w obec przemocy alkoholowej

WNIOSKI

1. Wydawanie decyzji w zakresie świadczeń rodzinnych i dodatków mieszkaniowych w Wydziale Świadczeń Społecznych pozwala na lepszy nadzór i kontrolę wydatkowania środków finansowych z budżetu gminy na dodatki mieszkaniowe.
2. Współpraca z Miejskim Ośrodkiem Pomocy Rodzinie, Powiatowym Zespołem ds. Orzekania o Niepełnosprawności pozwala na dokładniejsze poznanie sytuacji rodzin pełniącą pomoc dla osób potrzebujących.
3. Przyznawanie i nadzór nad wszystkimi świadczeniami w jednym wydziale pozwala na wyeliminowanie nieprawidłowości w przyznawaniu świadczeń.

Prezydent Miasta
mgr Andrzej Stasiak

Załącznik Nr 2

**do Uchwały Nr XXIX/324/2004 Rady Miasta
Tarnobrzeg z dnia 27 października 2004 r.**

Wnioski Komisji Rodziny Zdrowia i Ochrony Środowiska przyjęte na sesji Rady Miasta Tarnobrzeg w dniu 27 października 2004 r.

1. Komisja wnioskuję o przyjazd do Domu Pomocy Społecznej ul. Sienkiewicza lekarza psychiatry co najmniej raz w tygodniu na kilka godzin - zmniejszy to uciążliwości z dowozem pacjentów do gabinetów lekarskich.
2. Należy zwiększyć środki na profilaktykę w środowiskach patologicznych.
3. Rozważyć możliwość zmian dotyczących ogrzewania placówki opiekuńczo-wychowawczej.

Przewodniczący Komisji

Witold Furgał